

Wyspy Salomona	dnia 19 września	1978 r.,	Belize	dnia 25 września	1981 r.,
Dominika	dnia 18 grudnia	1978 r.,	Antigua i Barbuda	dnia 11 listopada	1981 r.,
Saint Lucia	dnia 18 września	1979 r.,	St. Christopher i Nevis	dnia 23 września	1983 r.
Zimbabwe	dnia 25 sierpnia	1980 r.,			
Saint Vincent i Grenadiny	dnia 16 września	1980 r.,			
Vanuatu	dnia 15 września	1981 r.,			

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

158

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1984 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Konwencji w sprawie zwalczania dyskryminacji w dziedzinie oświaty, sporządzonej w Paryżu dnia 15 grudnia 1960 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji w sprawie zwalczania dyskryminacji w dziedzinie oświaty, sporządzonej w Paryżu dnia 15 grudnia 1960 r. (Dz. U. z 1964 r. Nr 40, poz. 268), następujące państwa złożyły Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Tanzania	dnia 3 stycznia	1979 r.,
Ekwador	dnia 5 marca	1979 r.,
Portugalia	dnia 8 stycznia	1981 r.,
Oman	dnia 6 października	1981 r.

z następującym oświadczeniem:

„Rząd Sułtanatu Omanu nie będzie związany postanowieniami artykułu 16 ustęp 1 wymienionej konwencji.”

Nikaragua	dnia 28 września	1981 r.,
Gwatemala	dnia 4 lutego	1983 r.,
Sri Lanka	dnia 11 sierpnia	1983 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że dnia 1 grudnia 1982 r. Rząd Belize notyfikował, że będzie stosował prowizorycznie, na zasadzie wzajemności, wyżej wymienioną konwencję, która była rozciągnięta przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii na terytorium Belize przed uzyskaniem przez nie niepodległości.

Zgodnie z artykułem 14 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw, z wyjątkiem Belize, po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia odpowiedniego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przyjęcia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

159

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1984 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 50 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa w podanych niżej datach:

Etiopia	dnia 22 marca	1979 r.,
Seszele	dnia 29 maja	1979 r.,
Republika Zielonego Przylądka	dnia 30 lipca	1979 r.,
Burma	dnia 7 marca	1980 r.,
Socjalistyczna Republika Wietnamu	dnia 26 sierpnia	1980 r.

z następującymi oświadczeniami:

„1. Zakres przywilejów i immunitetów udzielonych członkom personelu administracyjnego i technicznego oraz członkom ich rodzin zgodnie z artykułem 37

ustęp 2 konwencji powinien być szczegółowo uzgodniony przez zainteresowane państwa.

2. Postanowienia artykułów 48 i 50 konwencji mają charakter dyskryminacyjny, który nie jest zgodny z zasadami równej suwerenności państw i ogranicza uniwersalizm konwencji. Rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu podtrzymuje stanowisko, że wszystkie państwa mają prawo do uczestnictwa w wymienionej konwencji.”

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	dnia 29 października	1980 r.,
Arabia Saudyjska	dnia 10 lutego	1981 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„1. Jeżeli władze Królestwa Arabii Saudyjskiej będą podejrzewać, że bagaż dyplomatyczny lub jakaś przesyłka zawiera materiały, które nie powinny być przesyłane w bagażu dyplomatycznym, władze te mogą zażądać otwarcia przesyłki w ich obecności

i w obecności przedstawiciela wyznaczonego przez zainteresowaną misję dyplomatyczną. Jeżeli żądanie to zostanie odrzucone, bagaż lub przesyłka zostaną zwrócone.”,

Sudan dnia 13 kwietnia 1981 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Immunitety i przywileje dyplomatyczne przewidziane w artykule 37 ustęp 2 konwencji, uznane w prawie zwyczajowym i w praktyce przez państwa na rzecz szefów misji i członków personelu dyplomatycznego misji, nie mogą być przyznane przez Rząd Demokratycznej Republiki Sudanu innym członkom personelu misji, chyba że nastąpi to na zasadzie wzajemności. Rząd Demokratycznej Republiki Sudanu zastrzega sobie prawo do interpretacji artykułu 38 konwencji w ten sposób, że członkowi personelu dyplomatycznego, który jest obywatelem albo stałym mieszkańcem Sudanu, nie zapewni on immunitetu jurysdykcyjnego lub nietykalności, nawet jeżeli zakwestionowane czynności stanowią oficjalną działalność wykonywaną przez tego członka personelu dyplomatycznego w ramach jego zadań.”,

Mozambik dnia 18 listopada 1981 r.

z następującymi oświadczeniami:

„Ludowa Republika Mozambiku korzysta z okazji, aby zwrócić uwagę na dyskryminacyjny charakter artykułów 48 i 50 niniejszej konwencji, które uniemożliwiają niektórym państwom przystąpienie do niej. Biorąc pod uwagę szeroki zasięg konwencji, mającej wpływ na interesy wszystkich państw na świecie,

powinna ona być otwarta dla wszystkich państw. Ludowa Republika Mozambiku uważa, że wspólne uczestnictwo państw w konwencji nie oznacza oficjalnego uznania tych państw.”,

Indonezja dnia 4 czerwca 1982 r.,

Republika Wysp

Św. Tomasza i Książęcej dnia 3 maja 1983 r.

Zgodnie z artykułem 51 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw trzydziestego dnia po złożeniu odpowiedniego dokumentu przystąpienia.

Ponadto podaje się do wiadomości, co następuje:

— Arabska Republika Syryjska w ślad za dokumentem przystąpienia, złożonym dnia 4 sierpnia 1978 r. (Dz. U. z 1979 r. Nr 3, poz. 14), złożyła dnia 15 marca 1979 r. następujące oświadczenie:

„Wyłączenie przewidziane w artykule 36 ustęp 1 konwencji nie będzie miało zastosowania do członków personelu administracyjnego i technicznego misji, z wyjątkiem pierwszych sześciu miesięcy po ich przybyciu do państwa przyjmującego.”,

— Chińska Republika Ludowa wycofała dnia 15 września 1980 r. zastrzeżenie zgłoszone do artykułu 37 ustępy 2, 3 i 4 konwencji (Dz. U. z 1976 r. Nr 17, poz. 110),

— Rząd Kiribati przesłał dnia 2 kwietnia 1982 r. notyfikację o sukcesji obowiązującej od daty uzyskania niepodległości,

— Rząd Tuvalu przesłał dnia 15 września 1982 r. notyfikację o sukcesji obowiązującej od daty uzyskania niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

160

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1984 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 3 lit. b) i artykułem 33 Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 11, poz. 85 i z 1962 r. Nr 48, poz. 236), następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Malediwy	dnia 1 czerwca	1978 r.,
Dżibuti	dnia 30 czerwca	1978 r.,
Gambia	dnia 2 października	1978 r.,
Lesotho	dnia 3 sierpnia	1979 r.,
Dominika	dnia 21 lutego	1980 r.,

Fidzi	dnia 18 marca	1980 r.,
Bahrajn	dnia 21 kwietnia	1980 r.,
Zimbabwe	dnia 12 stycznia	1981 r.,
Saint Lucia	dnia 2 marca	1981 r.,
Belize	dnia 25 maja	1982 r.,
Vanuatu	dnia 24 czerwca	1982 r.,
Suazi	dnia 2 listopada	1982 r.

Zgodnie z artykułem 35 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw w trzydzieści dni po złożeniu odpowiedniego dokumentu przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.